

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ศาสนายูในหัวใจ

ผู้กำกับ จากนสพ.พิมพ์ไทย คอลัมน์วิจารณ์ธรรม วันศุกร์ หัวข้อเรื่องว่า
ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ

ในช่วงนี้มีข่าวในทางลบว่าจะมีกลุ่มองค์กรชาวพุทธออกมาเคลื่อนไหว เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา 73 ให้บัญญัติคำว่า “พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” เพราะไหนๆ รัฐบาลก็กำลังแก้ไขรัฐธรรมนูญบางมาตราอยู่แล้ว และเป็นการแก้ไขเพื่อให้เอื้อประโยชน์แก่พรรคการเมืองเพียงบางพรรคเท่านั้น

การจะออกมาเรียกร้องให้ “ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ” คงไม่ใช่เป็นเรื่องแปลกใหม่ แต่เคยมีการเคลื่อนไหวมาก่อนหน้านี้แล้วเมื่อ 2-3 ปีที่ผ่านมา แต่ก็เกิดเสียงคัดค้านจากหลายส่วน จากนั้นกระแสการเรียกร้องจึงค่อยๆ เงียบไป

เมื่อเร็วๆ นี้ “อ.ทวีวัฒน์ ปุณฺทริกวิวัฒน์” อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า ตอนนี้อย่างไม่มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ มีบัญญัติเพียงว่าพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ ในทางพฤตินัยคนไทยเรานับถือศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติอยู่แล้ว เพราะคนไทยนับถือศาสนาพุทธกันมากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นก็เป็นคริสต์ อิสลาม ฯลฯ แต่ในทางนิตินัยยังไม่เป็น แม้เคยมีการพูดคุยกันหลายครั้งหลายหนว่าจะให้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

“ส่วนตัวแล้วเห็นว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะให้มีการบัญญัติไว้ เพราะพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติโดยพฤตินัยมาตลอดประวัติศาสตร์ และประเด็นสำคัญคือ เมื่อไม่ได้บัญญัติก็จะทำให้ศาสนาอื่นมองว่าประเทศไทยเป็นเนื้อขึ้นงาม อาจจะมีการแข่งขันทางศาสนาเพื่อช่วงชิงพื้นที่ ซึ่งจะก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายได้ อาจก่อให้เกิดวิกฤตต่างๆ หรือก่อให้เกิดความไม่เข้าใจทางศาสนาตามมา คนไทยนับถือศาสนาพุทธกันมากอยู่แล้ว และชาวพุทธก็เป็นผู้ที่ต่อสู้ ดิ้นรน ปกป้องอธิปไตย และรักษาเอกราชของประเทศไทยมาโดยตลอด จึงสมควรที่จะบัญญัติไว้”

อาจารย์ทวีวัฒน์ ให้เหตุผลด้วยว่า ศาสนาพุทธไม่เคยไปดูถูกดูแคลน หรือไปกดขี่ข่มเหงศาสนาอื่น ซึ่งศาสนิกของศาสนาอื่นก็ทราบดี หากบัญญัติให้เรียบร้อยไปว่า “พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” แล้ว ศาสนิกอื่นๆ ก็ยังคงมีเสรีภาพในการประกอบพิธีกรรมหรือปฏิบัติสิ่งต่างๆ ตามศรัทธา ตามความเชื่อในศาสนาของตนได้เช่นเดิม

สำหรับข้อดีก็คือ นอกจากจะบัญญัติให้ชัดเจนแล้ว ศาสนิกในศาสนาอื่นก็จะรู้ถึงขอบเขตหน้าที่ของตัวเองชัดเจน ไม่มีการรบกวนหรือไปกระตุ้นต่อมทะเยอทะยานให้มักใหญ่ใฝ่สูง หรือพยายามจะเปลี่ยนคนไทยกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ให้นับถือศาสนาตามที่เขาเชื่อถือกันอยู่

เวลานี้ประเทศไทยยังไม่ได้บัญญัติคำว่า “พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” จึงทำให้ศาสนาอื่นพยายามจะสร้างองค์กรทางศาสนาของตนไปประจำทุกจังหวัด ดูรบกวนและไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หากเราบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ก็อาจบัญญัติกฎหมายย่อยเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับเงื่อนไขของสังคมและวัฒนธรรมไทย

ในประเทศพุทธศาสนาเถรวาททุกประเทศ มีบัญญัติให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติแล้ว อย่างเช่น ประเทศศรีลังกา พม่า ลาว กัมพูชา เหลือเพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้นเอง ประเทศในเอเชียส่วนใหญ่เป็นสังคมที่มีวิถีชีวิตแนบแน่นอยู่กับศาสนา เพราะฉะนั้น รัฐในเอเชียส่วนใหญ่จึงบัญญัติให้มีศาสนาประจำชาติ ซึ่งผิดจากประเทศตะวันตกที่มีกระแสเรียกร้องให้แยกศาสนากับรัฐออกจากกัน

ประการสำคัญประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนา จำนวน 41 ประเทศ ต่างให้การยอมรับว่าประเทศไทยมีประชาชนนับถือพระพุทธศาสนามากที่สุด ทั้งยังยกย่องให้ประเทศไทยสมควรเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาโลก

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คนต่างชาติต่างศาสนามักกระทำร้ายต่อพระพุทธศาสนาด้วยวิธีการต่าง ๆ มาโดยตลอด การปกป้องคุ้มครองก็ทำได้เพียงส่งคำขอร้องวิงวอนเพื่อให้เขาเลิกกระทำต่อสิ่งที่ชาวพุทธให้ความนับถือนั้นเสีย ทำได้เพียงเท่านั้น แต่น้ำหนักไม่มี

หากในรัฐธรรมนูญได้มีบัญญัติไว้แล้ว เราก็สามารถจะใช้กฎหมายแม่บทของประเทศไปห้ามปรามต่อการกระทำของพวกเขาได้อย่างมีศักดิ์ศรี

ให้เห็นความสำคัญต่อศาสนาประจำชาติบ้างเถอะ !

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา ถึงบัญญัติไม่บัญญัติให้เป็นศาสนาประจำชาติ บัญญัติขึ้นมาแล้ว มันก็มาแก้ได้ บัญญัติว่าเป็นศาสนาประจำชาติ ก็ชาตินั้นแหละแก้เองทำลายเองมันก็ได้ แน่ๆ พูดให้ตรงๆ หลวงตาบวอยู่ในท่ามกลางแห่งประเทศไทย ดูรอบไปหมด ดูทั้งตัวเองก็ดู ดูรอบไปหมดก็ดู เต็มวันมันไปหาเกาตั้งแต่ที่ไม่คั่นนะ หม่าซีร้อนมันเกาที่คั่น ไอ้พวกเรานี้คั่นไม่คั่นเกาตะไปเลย มันเป็นยังไงกับหม่าซีร้อน เทียบกันทางไหนเร็วกว่ากัน เมืองไทยเรานี้มันเร็วกว่าหม่าซีร้อน มันไปหาเกาอย่างนี้ละ เกานั่นเกานี้ ความเคลื่อนไหวมันอยู่กับตัวเอง เคลื่อนไหวไปทางดี ทางชั่ว กลางๆ เมื่อมาพิจารณา

ตรงนี้แล้วมันก็เป็นศาสนาประจำชาติประจำตัวตนด้วยกันทุกคนนั่นแหละ ถ้าไม่สนใจปฏิบัติไปหาเกาไหนเกาहीं บัญญัติสักก็บัญญัติก็เท่าเดิมนั่นแหละ บัญญัติไว้ก็บัญญัติเพื่อปฏิบัติ เมื่อไม่ปฏิบัติแล้วข้อบัญญัติก็ไม่มีความหมายอะไร

ให้ดูตัวเอง อย่าไปหาเกาในที่ไมคั้น หม่าซีเรื้อนเขาหาเกาที่ไหนถูกที่คั้นๆ ไร่เราไปที่ไหนเห็นแต่เกายุๆ ยิกๆ มันคั้นที่ตรงไหนไม่ทราบ เป็นกระต่ายตื่นตูมไปด้วยกัน กระต่ายตื่นตูมไม่มีหลักมีเกณฑ์ เห็นเขาเกาก็เกาด้วย พวกบ้าเกา ธรรมที่พระพุทธเจ้าสอนไว้ทุกแห่งทุกมุมนั่นคือองค์ศาสดาๆ ให้พี่น้องทั้งหลายชาวพุทธเราจำเอาไว้นะ ท่านแนะนำสั่งสอนตรงไหนๆ นั่นละคือองค์ศาสดาๆ สอนผู้ใหญ่เด็กเล็กเด็กน้อย คือองค์ศาสดามาเคียงข้างๆ ถ้าเราปฏิบัติตามนั้นแล้วเราก็มีศาสดามีศาสนา ไม่ปฏิบัติแล้วบัญญัติสักเท่าไรก็ไม่มีความหมาย ประสากระต่าย เอาตัวเองซี บัญญัติก็เพื่อจะมาปรับปรุงแก้ไขตนเอง ไม่ดีตรงไหนก็แก้ตรงนั้นๆ ก็ดีไปเท่านั้นเอง

อันนี้บัญญัติในบัญญัตินี้ เรื่องนั้นเรื่องนี้ หาเกาในที่ไมคั้น สู้หม่าซีเรื้อนไม่ได้เอา พุดให้มันชัดๆ หม่าซีเรื้อนเขาหาเกาที่ตรงไหนมันคั้นที่ตรงนั้น เขาเกา มนุษย์เรานี้เกาตะ ไม่ทราบว่าจะตรงไหนคั้นหรือไมคั้นเกาตะ มันคั้นหมดทั้งตัว มันคั้นออกมาจากหัวใจ หัวใจมันเป็นหม่าซีเรื้อน มันติดมันตันด้วยความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ความทะเยอทะยาน อยากได้อะไรก็มี อยากดีอยากเด่น ทั้งๆ ที่ตัวเป็นคนชั่วก็อยากดีอยากเด่นข้างหน้าหลัง นี่มันเลยหม่าซีเรื้อนไปแล้ว เข้าใจไหม ถ้าอยากดีก็ทำตัวให้ดีๆ ชีมันก็ดีเท่านั้น

ความดีไม่ได้ขึ้นอยู่กับคำเสกสรรปั้นยอกจากปากใครละนะ มันเกิดขึ้นมาจากการประพฤติปฏิบัติตัวของเรา พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาก็ไม่มีใครไปส่งเสริมพระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวชน่าสลดสังเวชไหม ใครทำได้อย่างนั้น เป็นพระเจ้าแผ่นดินเสด็จออกจากพระราชวังไม่ให้ใครทราบเลย ถ้าจะทำอย่างนี้จะเสียตรงนั้น ทำอย่างนี้จะเสียตรงนี้ ที่ว่าเสียตรงนั้นๆ คือเสียส่วนใหญ่ได้แก่ความเป็นศาสดา อะไรที่จะมาทำลายส่วนใหญ่ๆ ให้เสียท่านต้องคัดออกๆ แม้ที่สุดพระชายา พระนางพิมพากับพระราหุลอยู่ในหัวอก แมื่กับลูกอยู่ด้วยกัน

พุดภาษาให้ตรงไปตรงมา แมื่กับลูกอยู่ด้วยกัน ถ้าไปชมราหุลก็กลัวแม่มันจะตื่นแล้วกอดคอเอาไว้ เลยจะไม่ได้ไปแล้วตายอยู่นั่นละไม่ได้เป็นศาสดา นี่ก็เลยถือเป็นส่วนย่อยไปเสียแมื่กับลูกนะ พระองค์ถือศาสดาที่จะสอนโลก สัตว์โลกมีจำนวนเท่าไรๆ ตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา พระพุทธเจ้าทรงเป็นภาวะที่จะรู้จะช่นออกหมดเต็มกำลังความสามารถของศาสดา และกำลังของสัตว์ที่จะรับไว้ได้ พระองค์จึงเสียสละส่วนย่อยนี้เสีย คำว่าย่อยนี้เทียบกับส่วนใหญ่ทั้งหลาย ทั่วโลกเป็นส่วนใหญ่ ส่วนพระนางพิมพา

กับพระราหูนั้นเป็นส่วนย่อยไปเสีย ทั้งๆ ที่เป็นส่วนใหญ่เต็มพระทัยพระพุทธเจ้า ก็คือพระนางพิมพากับพระราหูนั้นแลที่เป็นส่วนใหญ่ แต่แยกออกไปสู่ส่วนใหญ่ภายนอกแล้ว ถือเอาอันนี้เป็นใหญ่กว่าต้องสละ

จะเข้าไปชมราหู แม่กับลูกก็นอนกอดอยู่ในหัวอกว่าไง พอเข้าไปแม่มันจะมองเห็นก่อนละ ลูกยังหลับครอกๆ แม่จะมองเห็นก่อน คว่ำใส่คอสัทธัตถราชกุมารตายอยู่ด้วยกันนั้นเลยไม่ได้เป็นศาสดา สอนโลกไม่ได้ พระองค์จึงแยกออก เข้าใจใหม่ละ นี่ละวิธีการของศาสดาที่เสด็จออก ผิดกับเราทั้งหลายด้วยกันทุกคน ต้องฝืน ไม่ฝืนไม่ได้ จะทำตามความชอบใจทุกอย่างเสียได้ๆ ทั้งนั้น ความชอบใจมันเป็นไปด้วยกิเลส ความชอบใจเป็นได้ทางธรรมนั้นมีน้อยมาก ถ้าธรรมมีมากแล้วความรู้ความเห็นความเคลื่อนไหวจะเป็นไปตามธรรมเรื่อยๆ ไป

นี่ละความเคลื่อนไหวของพระพุทธเจ้าเสด็จออกมา เป็นตัวอย่างของพวกเราทั้งหลาย ดูเอาซีเสด็จออกทรงผนวช ออกก็ออกกลางคืนเงียบๆ ฉันทะอำมาตย์เท่านั้นติดตามไป ทั้งๆ ที่กระเทือนทั่วประเทศของพระองค์นั้นแหละ เป็นพระเจ้าแผ่นดินเวลาจะออกเป็นแบบนี้แหละ เป็นแบบขโมยเลยเถียว แม้ที่สุดลูกกับแม่ก็ไม่รู้ ไม่ให้รู้ ถ้ารู้จะเป็นเหตุ นั้น ตัดพระทัยใหม่พระพุทธเจ้า เหมือนว่าชั่วพระทัยนี้ขาดไปเลยยังเหลือแต่ร่าง เอา ไปตั้งร่างใหม่ ร่างที่สองเป็นศาสดาองค์เอกขึ้นมาสอนโลก สอนได้ทั้งพระนางพิมพา สอนได้ทั้งพระราหู ไปด้วยกันหมด

เป็นพระอรหันต์ทั้งแม่ทั้งลูกนะ นั่นเห็นใหม่ละ ถ้าไปกอดคอกันระหว่างพระนางพิมพา พระราหู กับสิทธัตถราชกุมารอยู่นั้น ใครเป็นอรหันต์ได้สักคน ศาสดาไม่มี นี่พระองค์สลัดส่วนย่อยนี้ออกไปส่วนใหญ่ สุดท้ายเอาไปได้ทั้งแม่ทั้งลูก ทั้งสิทธัตถราชกุมาร เป็นศาสดาเป็นอรหันต์พ้นจากทุกข์ไปแล้ว นี่คือตัวอย่างอันเลิศเลอ เราพิจารณาเอาซี ให้ดูตัวเองแก้ไขตัวเองซี ศาสนาสอนให้แก้ไขตัวเอง ไม่ได้บัญญัตินั้นบัญญัตินี้บัญญัติดีมาก็เป็นกระดาดชเปลาๆ หัวใจมันเต็มไปด้วยกิเลสค้นหาเป็นพินเป็นไฟ ออกมาอันไหนก็อันนี้ละจะไปเหยียบย่ำทำลายที่บัญญัติเอาไว้มเหลวไปหมด ไม่เกิดประโยชน์อะไร ให้บัญญัติใส่เจ้าของแล้วแก้ไขเจ้าของซี ไม่ดีตรงไหนแก้ไขตรงนั้นๆ ถึงถูกต้อง

ตั้งที่ว่าเราถือศาสนาพุทธ พุทธ ธรรม สงฆ์ อยู่ด้วยกัน พระพุทธเจ้าทรงเป็นตัวอย่างเป็นอย่างไบบ้าง ตัวอย่างอันเลิศเลอที่สุด พระสงฆ์สาวกที่ออกมาบวชในศาสนาพระพุทธเจ้า นับตั้งแต่พระราชามหากษัตริย์ลงมาเรื่อยๆ องค์กรใดเสด็จออกมาๆ สลัดหมดๆ คล้ายคลึงกับพระพุทธเจ้า ตามเสด็จพระพุทธเจ้า ไม่ได้หวังอะไรเลย ออกมาเข้าป่าเข้าเขาเรื่อยๆ ประพฤติปฏิบัติตน ไผ่ขึ้นมาทีหลังนี้ สงฆ์ ธรรม คัจฉามิ

เห็นไหมล่ะ นี่ท่านปฏิบัติท่านแก้ไขตนเอง พวกเรามันมีแต่ชื่อเฉย ๆ ว่าชาวพุทธ ๆ เอาแต่นามมาประดับบ้าน ช่างในมีแต่ชื่อหุมราชี้หมาแห้งเต็มอยู่นั้น ไม่ได้สวยงามอะไรเลย สวยงามแต่ว่า ถูศาสนาอะไร ศาสนาพุทธนูนนะ แมื่ก็พุทธ ลูกอยู่ในท้องก็ซุดออกมาแย่งแม่พูด หนูถือศาสนาพุทธ ๆ อยู่ในท้องมันก็ดันออกมาแย่งแม่พูด มันพูดเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร

ตั้งใจปฏิบัติศีล ศาสนาพุทธเลิศเลอสุดยอดแล้ว ไปหาในสามโลกธาตุนี้ เราพูดอย่างยันทัวเราเลย การพูดอย่างนี้เราพูดเอาตัวเรายันเลย เราปฏิบัติมาตั้งแต่ต้นก็ดังที่เล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง จนกระทั่งสว่างจ้าขึ้นมา นี่ละเราไม่เคยหวั่นไหวกับสามโลกธาตุนี้ ใครจะว่าอะไรก็ตามเราไม่เคยหวั่น ธรรมชาติที่เลิศเลออยู่ในหัวใจเรา เป็นตัวของเรา เป็นธรรมชาติของเราเองเราจึงไม่หวั่น ธรรมชาตินี้เลิศเลอ สอนไปที่ไหนไม่พาดคนให้ล่มจมเสียหาย เพราะฉะนั้นเราจึงกล้าพูดได้ทุกแบบทุกฉบับ พูดด้วยความ เป็นธรรม พูดได้ทั้งนั้น ๆ

เพราะฉะนั้นอะไรจะมาคัดค้านต้านทาน ไอ้พวกชี้หมูชี้หมา กองมูตรกองคูมัน โปะเข้ามา โปะก็ช่างหัวมันกองชี้ มาโยนใส่ทองคำ ทองคำก็เป็นทองคำ ชี้ก็เป็นชี้อยู่นั้น จะหาวิธีคัดค้านต้านทานยังงี้ก็ให้มันหาไปซิ เรื่องความดีเป็นความดีอยู่ ให้ยึดความดีเป็นหลักเป็นเกณฑ์นำไปปฏิบัติ อย่าหลงลมหลงแล้ง เกาตะไปเลย มันเลยหมาชี้เรื้อนแล้วนะพวกเรา เกาไม่รู้จักจุดหมายปลายทาง เกาตรงไหน ๆ เกาไปด้วยกัน ค้นไปด้วยกัน มันค้นหมดทั้งตัวทั้งโลก โลกนี้เลยเป็นโลกหมาชี้เรื้อน เกาตะกันไปหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ แต่พากันติดกันตั้งแต่วันเกิด ๆ จนกระทั่งวันตายหาสาระอะไรได้ไหม จากการติดดินที่ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย

ให้ติดดินทางอรรถทางธรรมดูซิ ติดดินมากเท่าไรจะเด่นขึ้น ๆ ความเลิศเลอจะเกิดขึ้นจากความติดดินที่เป็นฝ่ายธรรม อันนี้ไม่เป็นเรื่องเป็นราวอะไร มีแต่ติดแต่ดินกันอยู่อย่างนั้น พากันจำเอานะ นี่เราพูดอย่างยันทัว เราจวนจะตายแล้ว พูดอย่างไม่มี การสะทกสะท้าน สามแดนโลกธาตุนี้ผ่านไปหมดแล้ว เราไม่มีอะไรเลย การจะพูดกับโลกกับสงสารหนักเบาเล็กน้อย เราก้พูดไปตามกิริยาของโลกเฉย ๆ โดยเราไม่เข้าไปเกี่ยวข้องเลย ในธรรมชาติอันนี้ไม่เกี่ยวข้อง ที่จะให้อันนี้เสียหายล่มจมหรือยกยอให้เลย ไม่เลย ล่มจมก็ไม่ล่มจม เป็นหลักธรรมชาติพอตัวแล้วด้วยความเลิศเลอ

ธรรมพระพุทเจ้าเป็นอย่างนั้น เข้าสู่หัวใจใดเป็นอย่างนั้นด้วยกันหมด เข้าสู่หัวใจพระพุทเจ้าก็เป็นศาสดาองค์เอก สาวกก็เป็นสาวกองค์เอกขึ้นมา ความบริสุทธิ์นั้นเสมอกันหมด และธรรมที่แสดงออกมาก็เป็นแบบเดียวกัน ไม่มีผิดเพี้ยนต่างกันเลย นี่ละท่านฝึกหัดตนเอง ท่านไม่ได้หาเกาตะ ๆ นะ พระพุทเจ้าสอน ให้ปฏิบัติตาม

ศาสนา คำสอนของพระพุทธเจ้าแต่ละคำๆ นั้นละคือศาสนา สวากขาตธรรมๆ ที่ตรัสไว้ชอบแล้วๆ ถ้าจะทำไปทางผิด ธรรมท่านสอนไว้แล้วว่าจะยังไง ตรัสไว้ชอบแล้วจะกระตุกให้รู้ตัวๆ

นั่นละที่ว่า อานนท์ พระธรรมและพระวินัยนั้นแล จะเป็นศาสนาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราล่วงไปแล้ว สวากขาตธรรมทุกแง่ทุกมุมจึงเป็นศาสนาของเราทั้งหลายได้ทั้งธรรมทั้งวินัย ให้เดินตามนี้ ถ้าเดินตามนี้เรียกว่าลูกศิษย์มีครู มีพ่อแม่ มีผู้รับรอง มีผู้ประกัน คนนั้นชีวิตจิตใจก็ราบรื่นดีงาม ถ้าคนนั้นไม่มีเจ้าของ เช่น สัตว์ไม่มีเจ้าของ ตายได้ง่ายนะ ลูกใครหลานใครก็ตาม ถ้าไม่ฟังเสียงพ่อเสียงแม่ ไม่มีพ่อแม่ ไม่มีเจ้าของ เทร็ดเตร่เร่ร่อน คนนี้ตายได้ง่าย เสียหายได้เร็วที่สุด เข้าใจ

ทำตัวให้เป็นที่พึ่งของตัวเองซิ เอาธรรมพระพุทธเจ้ามาเป็นที่พึ่ง เราพึ่งกับพ่อกับแม่ก็เป็นที่พึ่งอันหนึ่งๆ แล้วธรรมที่จะเป็นที่พึ่งของใจ ให้การดำเนินตัวเพื่อความราบรื่นดีงามในปัจจุบันและอนาคตก็ให้พิถีพิถันให้ดีในทางนี้ซิ นี่มีตั้งแต่เกาตะๆ มองไปที่ไหนมีแต่เรื่องเกาตะๆ เต็มโลกเต็มสงสาร เราพูดจริงๆ เราสลดสังเวชนะ เราสอนโลกนี้เราไม่ได้สอนเพื่อเหยียบย่ำทำลายโลก รื้อถอนขึ้นมาจากหล่มลึกที่จะจมไปด้วยกัน ดิ่งขึ้นมาๆ ด้วยอรรถด้วยธรรม มีหน้าชำระธรรมที่รื้อฟื้นขึ้นมามันยังมาปิดมือนอก ว่าสู้ออกข้อยู่ในส้วมในถ่านไม่ได้มันวางั้นนะ มันจึงมาคัดค้านการแสดงธรรม

แสดงธรรมที่ไหนมันหาวิธีการคัดค้านทางนั้นทางนี้ ธรรมเป็นข้าศึกต่อผู้ใด ผู้มาคัดค้านนั้นแหละตัวข้าศึกใหญ่ มันไม่เห็นดูตัวของมันมันจึงต้องคัดค้านเรื่อยไปพิจารณาซิท่านทั้งหลาย เราสอนโลกเราสอนด้วยความไม่มีอะไรเรื่องสะทกสะท้านกับโลกสงสารนี้ เราหมดโดยสิ้นเชิงเราบอกแล้ว กล้าหาญหรือไม่กล้าหาญก็เลยไปแล้วเลยความกล้าหาญ ความกล้าไม่มี ความกล้าไม่มี มีแต่ความบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวจำอยู่ครอบโลกธาตุหัวใจดวงนี้ละ

พระพุทธเจ้า สวากทั้งหลายเป็นเข้าไปแล้วรู้กันเองโดยลำพังท่าน ท่านไม่เคยสะทกสะท้าน ใครเชื่อไม่เชื่อท่านไม่สนใจ หลักระรมชาติอันเป็นตัวจริงแท้อยู่กับท่านเป็นสมบัติมหาศาลของท่าน นี่ละธรรมถ้าลงอยู่ในใจจากการฝึกหัดตัดเปลี่ยนแปลงตัวเอง ไม่ใช่ข้อยู่ๆ ก็จะมี ชิงดีชิงเด่น มันเอาดีที่ไหนดมาชิงกัน มีแต่คนชั่วชิงแล้วจะดีไปไหน ชิงไปเท่าไรก็มีแต่ชั่วๆ เผากันตลอดอยู่อย่างนี้แหละ พวกนี้พิจารณา

ศาสนานี้เป็นศาสนาประจำตัวของเราทุกคนๆ ให้ยึดเถอะ หลักระรมศาสนานี้เป็นหลักที่ถูกต้องแม่นยำแล้ว ได้พิจารณาบนเวทีคือการพีดกับกิเลสมาแล้ว กิเลสเป็นสิ่งที่ปิดบังให้มืดตื้อและมัวหมอง อย่างน้อยมืดตื้อไปเลย ถือว่าอันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี ก็คว้านั้นๆ คว้าน้ำเหลวๆ พัง แต่พุทธศาสนานี้ไม่พัง เอา คว่าให้ตื่นนะ พุทธศาสนานี้ออก

จากพระพุทธเจ้า ออกจากสาวกทั้งหลาย พุทธิ ธมฺมํ สงฺฆํ สรณํ คจฺฉามิ เอาควาเลย ไม่ผิดหวังละควาให้ตี อย่าไปหาควาน้ำเหลว ๆ ดังที่โฆษณาเป็นบักันอยู่ทุกวันนี้ เราฟัง แล้วเราสลดสังเวช ก็มีแต่คลังกิเลส มีแต่บุตรแต่คูถเต็มหัวใจ ออกมาก็มีแต่บุตรแต่คูถ ออกมา จะมีธรรมออกมาที่ไหน ถ้าธรรมเต็มหัวใจออกที่ไหนมีแต่ธรรมทั้งนั้น ชะล้าง ๆ ไป ธรรมกับความสกปรกในสัวมในถานต่างกันนะ

หัวใจของเราเป็นสัวมเป็นถาน มีแต่ความขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง ขี้ราคะตัณหา อยู่ในหัวใจของเราทั้งหมด เรียกว่าสัวม ออกมาแล้วมันจะเป็นของดิบของดีมาจากไหน พระพุทธเจ้าละหมด วิราโค ปราศจากราคะตัณหาทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งเป็นสิ่งให้มัวหมอง หรือมืดตื้อ ปิดออกหมด สว่างจ้าขึ้นมาเป็น อาโลโก อุทปาติ เอาธรรมอันนี้มาสอนโลก จึงไม่ผิด เรียกว่าสาวกชาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่าง ให้พากันพิจารณาบ้างนะ มากอดแต่คัมภีร์ เอาคัมภีร์มาอวด เอาคัมภีร์มาตีหน้าผากกันเล่นเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ ฟาดกิเลสให้มันพังลงไปซิ อยู่ที่ไหนสบายหมดนั่นแหละ ถ้าตั้งใจปฏิบัติ ให้พากันตั้งใจ ปฏิบัตินะ

เวลานี้ธรรมกำลังถูกเหยียบย่ำทำลายของกิเลส กิเลสขึ้นอยู่บนธรรม เหยียบ ธรรมลงไปให้แหลกไปหมดนะ ให้ฟิตตัวขึ้นมา ทำตัวให้ดี อยู่ไป ๆ มันเหลวแหลก แหวกแนว ชินชานี้มีแต่เรื่องกิเลสนะ เรื่องธรรมจะไม่ชิน ชินแต่เรื่องการชำระกิเลส ชิน จนคล่องแคล่ว ฟาดกิเลสขาดสะบั้น ธรรมถ้าฝึกในทางธรรมก็ชินในทางกำจัด กิเลสมัน เป็นของมันอยู่แล้ว มันชินมาตลอด มีตั้งแต่เรื่องความชินของกิเลส เลอะเทอะไปหมด โลกเวลานั้นนะ พากันจำ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ ให้เอาไปคิดไปอ่าน ว่าศาสนาประจำชาติ ประจำชาติประจำใคร ถ้าไม่ประจำเราจะประจำใคร คนมีศาสนาอยู่ในหัวใจ ก็นั่น ละ ศาสนาประจำชาติโดยหลักธรรมชาติไม่ต้องเสกสรรปั้นยกกัน เอาละพอ

ที่นี่ย่นเข้ามา ศาสนาประจำวัด ย่นเข้ามาศาสนาประจำพระ ประจำในครัวของ วัดป่าบ้านตาด มันเลอะเทอะขนาดไหนในครั้นนั้นเวลานั้นนะ จวนแล้วนะ เราจับจ่อดู เรื่อย ๆ จะขับออกจากวัดนี้ เข้าใจเหรือ มันเต็มอยู่ในนี้ มันเลอะเทอะพอแล้ว มาไม่ได้ หน้าได้หลังอะไร เข้ามากองกันอยู่ในนี้ มาไม่มากุย ผู้ตั้งใจภาวนารำคาญจะตายไป ผู้ไม่ ภาวนาไม้แต่น้ำลายอยู่ในครั้นนั้นนะ เราทราบมาโดยลำดับ เราสืบทราบมาโดยตลอด เรา ไม่พูดเฉย ๆ อันนี้เผด็จให้ทราบนะ ฟังแต่ว่าเผด็จ ครั้งที่สองนี้ให้ระวังให้ตี ไล่ออก จริง ๆ เลยไม่ให้อยู่ อยู่อะไรของสกปรก ของเลอะเทอะ ของเป็นภัยต่อเพื่อนต่อฝูงไม่ ควรให้อยู่ ไล่ออกเลย อยู่ไม่เกิดประโยชน์

นี่กำลังเลอะเทอะนะข้างในเวลานี้ มันไม่ได้เรื่องอะไร มากุยไม้กัน ทำแครงทำ รันทำอะไรเต็มไปหมด แทนที่จะภาวนานี้ไม้กันคุยกัน ผู้ตั้งใจภาวนาจริง ๆ รำคาญจะ

ตายไป มีแต่พวกนี้ละ พวกหมาขี้เรื้อนที่อยู่ในครัว มันเกาะคือคุยตะไปเลย พวกนี้พวกคุยตะ ไม่ได้คำนึงว่าใครทำอะไรต่ออะไร มีแต่ได้คุยตะก็เอา เหล่านี้อยู่ใกล้ๆ เหล่านี้ระวังให้ตี เอาละสองกัณฑ์แล้วพอ

วันเสาร์ วันอาทิตย์ วันพระ วันศีล ควรสละปล่อยวางงานการทั้งหลาย ที่เคยยุ่งมาตั้งแต่วันเกิด ในวันเช่นนี้ให้เป็นวันสละงานทั้งหลายภายนอก ซึ่งเป็นงานเกี่ยวกับเรื่องร่างกายความเป็นอยู่ เข้าสู่ภายในคือศีลธรรม ให้เป็นอาหารสมบัติอันล้ำค่า หุ่นจิตใจ จิตใจจะมีความเยือกเย็น เป็นอยู่ก็มีความเยือกเย็น ตายไปแล้วก็ไม่ไปชั่วขึ้นเลยๆ ให้พากันสั่งสม ให้รู้จักคิด ใจเป็นของมีค่าขนาดไหน ร่างกายชั่วชีวิตเท่านั้นนะ ใครจะมีศรีสุขขนาดไหนก็ตาม ยศถาบรรดาศักดิ์สูงขนาดไหนก็ตาม พอลมหายใจขาดแล้วขาดไปด้วยกันหมด ไม่มีอะไรติดตัวเลย แต่บุญกุศลผลทานของเราที่ทำมานี้ ติดปั๊บเลย ไปเลย มองจุดนี้บ้างซิ

มองดูประสาสิ่งภายนอก วัตถุอันวัตถุนี้ สมมุติขึ้นว่าเป็นของมีคุณค่า เป็นเงิน เป็นทอง เช่นอย่างกระดาษนี้เอามาสมมุติเป็นเงิน เราเรียกว่าไอ้หลังลาย ไอ้หลังลายนี้ตัวพิษใหญ่ นะ คือเรานะเสกมันให้เป็นพิษมาเผาเราเอง ดิ้นกับไอ้หลังลายนี้เลยโลกเลย สงสารจนไม่มีบุญมีบาป นี่ละที่ว่าซิงดีซิงเด่น มีเงินมากก็ดี ซิงดี เด่น นี่ละพวกบ้า บ้าไอ้หลังลาย นี่พูดจริงๆ เอามาเหล่านี้เราเอาก็เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่โลก เราไม่เคยเป็นบ้ากับไอ้หลังลายนะ พูดให้มันชัด เราไม่มีเรื่องบ้าไอ้หลังลาย ทุกอย่างไม่มีในโลกอันนี้เข้ามาสู่ใจไม่มีเลย ปิดออกหมด พอปิดออกหมดแล้วเป็นยังไง แสนสบาย เราก็ออยากให้พวกนี้สบาย ปิดบ้าง สกิดมันบ้าง อย่าเป็นบ้ากันเกินไป เท่านั้นแหละ

นั่นเห็นไหมหลวงตาบัว มีตั้งสองพัด ไปได้มาจากไหนไม่รู้ พัดชั้นราช พัดชั้นธรรม ชั้นราชาคณะธรรมดาไม่มี ชั้นเทพก็ไม่มี เพราะตั้งก็ตั้งเป็นชั้นราชเลย จากชั้นราชเทพไม่อยู่ ข้ามไปชั้นธรรมเลย เราจึงได้พูด พูดตามความจริงเลยเรา พอขึ้นชั้นธรรมแล้วเอาเลยนะ เอาผู้ใหญ่นะ ในวงผู้ใหญ่นั้นแหละ อย่ามาตั้งอีกนะ บอกตรงๆ เลย ที่เราได้รับเหล่านี้เราเห็นแก่ทั้งสองพระองค์ เราพูดตรงๆ เลย เราไม่เห็นแก่เราอะไร เราพอแล้วบอกตรงๆ มันข้ามมาๆ นี่ชั้นธรรม แล้วก็รองสมเด็จพระสังฆราชก็เป็นผู้ธรรมะ นี่มันจะไม่อยู่ ถ้าธรรมดานี้มันจะข้ามนะ ให้หยุดแต่นี้ต่อไป เราบอกตรงๆ

ตั้งสองครั้งนี้ควรจะเอาเข้าวัง เราบอกเราไม่ไป ชัดกัน เขาจะมาเอาไป ทางนี้ยิ่งเด็ดไม่ไป ยิ่งครั้งที่สองยิ่งเด็ดทางนี้ก็ยิ่งเด็ด ไม่ได้ไปทั้งสองเลย นั่นเห็นไหมละ เพียงเท่านั้นมันก็ยุ่งแล้ว อยู่สบายๆ แสนสบายละธรรม อยู่ไหนสบายหมด พอในหัวใจที่ไหนสบายสะดวก หมาขี้เรื้อนขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจแล้วอยู่ที่ไหนสบายหมด ไม่ต้องเกายิกๆ แยกๆ ถ้ามีกิเลสตัวเล็กตัวน้อยอยู่ไหนมันจะต้องให้เกานั้นเกานี้ เอานี้เกานี้เกานี้

นี้เกาๆ สุกท้ายเกาหมดทั้งแขนเลย มันพาให้เการอบตัว อันนี้หมดแล้วไม่มีเกา อยู่ที่ ไหนสบายหมดๆ แสนสบาย

หมาขี้เรื้อน ดังที่ท่านเขียนไว้ในพระไตรปิฎก มาจากพระไตรปิฎก ว่าหมาเป็น แผลอยู่บนหลัง หมากับสุนัขมันอันเดียวกัน สุนัขแปลว่าสัตว์ที่มีเล็บดี หมาแปลว่า ลำนวนที่อ่อนหวานมากไม่มีอะไรกินหมา แต่พอว่าหมาไม่ยากเป็น ที่นี้มันเป็นแผล อยู่บนหลัง ทั้งแมลงวันทั้งหนอนอะไรเจาะไชอยู่นี้ อยู่ที่ไหนไม่สบาย ไปอยู่ในร่มไม้ ไป อยู่ในป่ามันก็ตามตอมไปแมลงวัน หนอนก็เจาะไชนี้ ไปอยู่ในน้ำก็ไม่สบาย ไปอยู่บน บกก็ไม่สบาย เข้าอยู่ในป่าหลบซ่อนตรงไหนก็ไม่สบาย อยู่ที่ไหนไม่สบายเลย

นี่คือหนอนเจาะไชได้แก่กิเลส มันเจาะมันไช อยู่ที่ไหนไม่สบายมนุษย์เรา สัตว์ ทั้งหลายเหมือนกัน มันเจาะมันไชให้ไม่สบาย นี่ท่านพูดในพระไตรปิฎก พอหมาตัวนั้น เข้ามาได้รับการรักษาแผลเรียบร้อย หมาตัวนั้นนอนยังไม่ตื่นง่าย ๆ เพราะมันจะตาย จริงๆ ถูกควน หนอนมันเจาะมันไชให้เกาตลอด รำคาญ อยู่ไม่ได้ พอเอาหนอนออก หมอเอายามาใส่เรียบร้อย เอาหนอนออกหมดแล้ว หมาตัวนั้นนอนไม่ตื่น จนจะได้ปลุก กินข้าว จนกระทั่งปานนี้มันตื่นหรือยังหมาตัวนั้น มันสบาย นั่นละจิตใจของเราถ้า หนอนเจาะหนอนไชคือกิเลสนี้ออกหมดแล้ว แสนสบาย อยู่ได้ นิพพานเที่ยง ไม่ ต้องเคลื่อนไหวไปไหนก็สบาย พอตัว เข้าใจเธอ เอาละจะให้พร

จำให้ตึนะ วันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันพระ วันโกน ให้พากันเสาะแสวงหาสมบัติ อันล้นค่าเข้าสู่หัวใจ อันนี้สำคัญมาก อย่ามองข้ามนะ ตายแล้วจม ถ้ามองข้ามนี้จม ถ้า ไม่มองข้ามนี้ขึ้น เราติดเราตื้นไม่ได้ประโยชน์อะไรนะ เพียงอาศัยวันหนึ่งๆ ลมหายใจ อยู่กับสิ่งเหล่านี้ไป พอลมหายใจขาดเท่านั้นจมเลย ถ้าไม่มีสมบัติอันล้นค่าหนุนหัวใจ คือบุญคือกุศล จำให้ดี สังวาระสุกท้ายจำให้ตึนะ สมบัติล้นค่าคือบุญคือกุศล ให้ เสาะแสวงเข้าสู่ใจ ให้มีวันว่าง ว่างเพื่อสมบัติอันล้นค่าเข้าสู่หัวใจ ได้ชวนชวายเป็นวัน เช่นนี้ๆ มาทำบุญให้ทานก็ได้ทาน ฟังธรรมก็ได้ฟังเต็มเม็ดเต็มหน่วยอย่างนี้แหละ เข้าสู่หัวใจ ใจมีกำลัง เข้าใจ

เมื่อวานไปวัดผาแดง เอาของใส่รถไปสองคันรถเต็มเอี้ยดเลยเมื่อวาน ไม่ได้ไป วัดผาแดงนาน ไปเยี่ยมธรรมลี นั่นละธรรมลีเป็นคลังสมบัติ มหาสมบัติอยู่ในนั้นหมด แต่ท่านไม่พูดไม่จา ไม่ค่อยรู้ณะ เราเป็นอาจารย์ละชิกี้รู้หมดทุกแง่มุม ตั้งแต่บวช แล้วติดตามเราตลอดนะธรรมลี ติดตามมาตลอดเลย จนกระทั่งทุกวันนี้ไล่ออกจากนี้ก็ ไปอยู่ผาแดงนั่นแหละ ไปอยู่นั้นเข้าๆ ออกๆ ตลอดมา ธรรมลี จึงรู้ได้ทุกอย่าง เรา สอนทุกกิกทุกกิก เป่ากระหม่อมให้หมดเลย จึงกลายเป็นเศรษฐีธรรมขึ้นมาเจียบๆ นะ ใครไม่ค่อยรู้ละเศรษฐีธรรมนั่นละองค์หนึ่ง ไปละที่นี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz